

3. velikonočna nedelja – leto B

Jezus se prikaže učencem

Govorili so, da je bil Gospod resnično obujen in se prikazal Simonu. Tudi ona dva sta pripovedovala, kaj se je zgodilo na poti in kako sta ga prepoznala po lomljenju kruha.

Ko so se oni pogovarjali o tem, je sam stopil mednje in jim rekel: »Mir vam bodi!« Vznemirili so se in obšel jih je strah. Mislili so, da vidijo duha. Dejal jim je: »Kaj ste preplašeni in zakaj se vam v srcu oglašajo dvomi? Poglejte moje roke in moje noge, da sem jaz sam. Potipljite me in pogledajte, kajti duh nima mesa in kosti, kakor vidite, da jih imam jaz.« Ko je to rekel, jim je pokazal roke in noge. Ker pa od veselja še niso verjeli in so se čudili, jim je rekel: »Imate tukaj kakšno jed?« Ponudili so mu kos pečene ribe. Vzel jo je in jo vpričo njih pojedel. Nato jim je rekel: »To so besede, ki sem vam jih povedal, ko sem bil še pri vas: Mora se izpolniti vse, kar je pisano o meni v Mojzesovi postavi, prerokih in psalmih.« Tedaj jim je odprl um, da so doumeli Pisma. Rekel jim je: »Tako je pisano: Mesija bo trpel in tretji dan vstal od mrtvih, in v njegovem imenu se bo oznanilo vsem narodom spreobrnjenje v odpuščanje grehov, s čimer bodo začeli v Jeruzalemu. Vi ste priče teh reči.« Lk 24,35-48

Vi ste priče

Kako simpatičen dogodek! Učenci so vznemirjeni, strah jih je in dvomijo. Jezus vse to razume in je neverjetno sočuten. Išče, kako bi se lahko približal prestrašenim učencem. Najprej jih nagovori, potem jim pokaže roke in noge. Ko tudi to ne zadostuje pomisli, da bodo lažje dojeli, da je resničen, tako da bo pred njimi pojedel kos ribe. Kako prizadeven je v iskanju bližine z učenci, kako ustvarjal in preprost. Po vsem tem pa Jezus pojasni pomen smrti in vstajenja ter jim naroča: Vi ste priče teh reči.

Povabilo oz. prijazna zahteva, da smo priče, doživljamo v dveh smereh. **Da smo priče praznega groba, a tudi priče Jezusove neverjetne bližine.** Vera vanj ni več vera v Boga, ki prebiva v nedostopni svetlobi, ampak je vera v učlovečeno Besedo, v ljubečega Očeta in ljubečega Sina, ki se nam približa tam, kjer smo. Naj bomo priče teh reči, je hkrati tudi opozorilo, da Jezus ne more zaživeti v okostenelih strukturah, množici zapovedi in prepovedi, togih in hladnih odnosih. Jezus je lahko živ med učenci, ki so živi, ki čakajo konkreten odgovor na konkretno stisko. Papež Frančišek nam je v tej konkretnosti in živosti svoje vere nedvomno lahko blizu.

Še enkrat pogledajmo, kako se Jezus približa učencem in kaj to pomeni za našo vero. Učenci so vztrajali v molitvi in ga čakali tam, kjer so bili nazadnje skupaj z Njim. Njegov nastop je čisto konkreten odgovor na njihovo stisko. Tako stopa Jezus tudi k meni, ko vztrajam vse dokler ne najdem odgovora. Dotakne se me tam, kjer me najbolj boli, če le ne zbežim. On je odgovor na moja najbolj konkretna in zemeljska vprašanja – ni visokoteča teorija.

Vera, o kateri govori današnji odlomek, je živa vera, ki je odgovor na konkretna življenjska vprašanja in ne neka tradicija z vrsto naučenih moralnih naukov. Verovati pomeni hoditi z Jezusom skozi življenje, ga srečevati v vsakdanjih iskanjih. Jezus pogosto ne odgovarja našim predstavam, vedno pa odgovarja našim potrebam. Je tu, da bi nas opogumil, da bi nam pomagal premagati strah in obup.

In kaj pomeni biti njegova priča? Pomeni oznanjati Jezusa in vero vanj na tako živ in konkreten način kot se razodeva Jezus svojim učencem. Pomeni najprej biti blizu človeku, videti njegove strahove, dvome in nevero. Pričevati pomeni iskati najprimernejši način, kako sporočiti, da bo bližnji lahko razumel.

Kje se napaja takšna vera? Najprej iz vztrajanja v občestvu, v iskanju odgovorov na smisel življenja in v molitvi. Ko pa se nekaj zgodi, ko vstopi Jezus skozi zaprta vrata, pa je za njihovo vero ključno, da dovolijo Jezusu, da se jim približa, da sprejmejo povabilo, da se jih dotakne in da sprejmejo izziv, da pred njimi poje ribo. **Učenci so vero sprejeli, ker so dovolili, da se jih je Bog dotaknil.**

Ali mi sami dovolimo bližino Boga, ali verjamemo, da nam je lahko blizu. Bog se nas dotika po bližnjem. Ali mu dovolimo tako neposrednost, o kateri govori današnji evangelij? **Vi ste priče! Naj nas božja bližina in bližina sočloveka spreminja v žive priče. Naj bomo priče novega življenja, ne le praznega groba. Naj bomo priče novih odnosov in nove bližine, v kateri se razodeva lepota človeka in veselje nad božjo ljubeznijo.**